

بې وخته سېلاب

ليکوال: ډاکټر معمار حشمت الله اتمر
پېڅليک: تله / کال ۱۴۰۶ لېږدي

Ketabton.com

بي وخته سيلاب

.....

ليکي پوهه:

سرليک: بي وخته سيلاب

ليکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ، و اتمر ، ،

ابډپټور:

د پڅښتنی ډيزان: ډاکټر معمار حشمت الله ، و اتمر ، ،

خپرنډوی:

چاپشمپر: ۳۰

چاپ نېټه: مياشت - تله / کال ۱۴۰۶

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرنډوی سره خوندي دي، بي اخځ
بنووني تری د گټي اخیستنې اجازه نه شته.

بې وخته سیلاب
.....

لړلیک

چوپړی

سرلیک

- ۱ پڅښتنی،
- ۲ بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳ لیکي پوهه:
- ۴ لړلیک
- ۵ ترانې (پیل، شروع، برید)
- ۷ د یادښتونو له پاره:
- ۸ کیسه، داستان یا ناول:
- ۴۹ د چاپ شویو کتابونو لېست
- ۵۴ د کار لاندې کتابونو لېست
- ۵۵ د امکان او وخت په صورت کې
- ۵۶ د پڅښتنی څټ

بي وخته سيلاب
.....

تران (پيل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بي پایه ستاينه او بي حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چي د وجود ماني او کاینات يي د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيدايښت يوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولي نړۍ موجوديت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسيدو جوهر په يوه والي کي د اعتراف، تباهي او بي وسي يوه له لورو وسيلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل مي و غوښتل يوه بل حقيقي داستان (کيسه، ناول)، وليکم کوم چي په بغلان ولايت کي کيسه يي تېره شوي ده، غواړم د خپلو کتابونو مينه والو او لوستونکو سره يي گډ (شريکه) کړم.

زما د کتابونو مېنه وال يوازي معماران او انجينران نه دي، نه بايد اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کي توپير راوړم چي د هرې څانگي مېنه وال په کي ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چي ليکنې مي توپير و لري او هم به مي مينه وال ډېر شي.

بي وخته سيلاب

.....

پاکه ربه!

ز مور له پاره خپله لاره بي ستونزي كړه، تر څو مور له تا پرته بل څوك و نه وینو او نه يې پېژنو. ز مور سره مرسته و كړه تر څو مو په وجود كې د غرور نخبه پاتي نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

يادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوك چې دا كتاب لولي په ډېر درنښت هېله كېږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې كتاب د بيا كتنې له پاره، زما سره گډ (شريكه) كړئ.
- انځورونه د گوگل سايت نه د داستان(ناول) مطابق اخیستل شوي دي.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

بې وخته سیلاب

.....

د یادښتونو له پاره:

..... -۱

..... -۲

..... -۳

..... -۴

..... -۵

..... -۶

..... -۷

..... -۸

..... -۹

..... -۱۰

بي وخته سيلاب

.....

کيسه، داستان يا ناول:

د پسرلی بنکلی ورځي په چټکۍ سره تېرې شوي.

اوري موسم ورسېد.

اوا(هوا) توده شوه.

گرمي به ورځ تر بلې ډېرېده.

ورځي اورډېدې.

لمر وختي راخوت او وړانگې به يې پر ټوله ځمکه خپرېدې.

اوا به ورو، ورو تودېده بيا لس، دولس او دوي بجو کې لوړوالي ته رسېده.

تابه ويل چې، لمر کوز شوی دی.

لمر ته، گذاره (طاقت) نه کېده.

ټولو به کوبنښ کوه تر څو ځانونه سيوري ته ورسوي.

څاروي او مرغانو به هم کوبنښ کوه ځانونه تر سيوري لاندې خوندي کړي.

کروندگر (بزگران) به سهار لمانځه نه وروسته کروندو ته، تلل او پر کار به يې پيل کوه، بيا به يې تر ۹ بجو البته کار کوه، وروسته به بېرته خپلو کورونو ته، تلل.

پر هغو به خولي بهېدې او په سرونو به يې څادرونو اچولي وو.

بي وخته سيلاب

.....

چابک، چابک به په لاري تلل.
په کورونو کي به تر څپرو لاندي کښناستل.
يخي اوبه او گرم چايونه به يي څښل.
چا چې برېښنا درلوده، پکي به يي چالاناول او تر پکوو لاندي به يي
خپلي دمي نيوي.
اوا(هوا) نوره هم تودېده (گرمېده).
خلکو به د اوړي ورځي شمېري.
څو ورځي تېري شوي.
په آسمان کي لري ورځي پيدا شوي.
دا ورځي سپيني وي.

بې وخته سیلاب

.....

کله به څرگنده او کله به ورکې شوي.
څو ورځې نورې هم تېرې شوي.
او(هوا) نوره هم گرمه (توده) شوه.
په ځينو سيمو او ولايتونو کې بيا څرې وربځي څرگندي شوي.
وربځي لږې وي.
خو!
هرې خوا به گرځېدې.
کله به ډېر او کله به لږېدې.

بې وخته سیلاب

.....

په ځینو ولایتونو کې به ورځ تر بلې گرځېدې.
او(هوا) نوره هم تودېده.
د خلکو حوصله به لږېده.
ټول د باران په تمه وو.
هرچا به دعاوې کوي چې، باران وشي.
هیچا به د خیر کلمه ورسره نه یادوه.
څو ورځې نورې هم تېرې شوې.
او(هوا) ډپه شوه.
تورې ورپځې مخ په زیاتېدو شوې.

بي وخته سيلاب

.....

په ځينو ولايتونو کې بارانونه پيل شوو.
ځينو کې به د شپې او ځينو نورو کې په د ورځې هم ورپدل.
پر اوا يې هېڅ اغېزه (تاثير) و نه کړه.
ټول ورته خوشحاله وو.
باران بڼه په خوند ورپده.

په ځينو ولايتونو کې سيلابونه (سېلابونه) جاري شوو.
ويالې (بيالې) د اوبو ډکې او پر پښتو وا وښتې.
خړې اوبو (د باران اوبو) ځمکو ته مخه واره.
هر څه يې تر اوبو او خټو کړل.
په ځينو ځايونو کې خورونه جاري شوو.

بې وخته سيلاب

.....

وچ خوړونه هم د اوبو ډک شوو.
کورونه يې ترې لاندې کړل.
ځينو ولايتونو کې د شپې سېلابونه جاري شوو.
خلک يې خواږه خوب ته پرې نه بنودل.
د کلا گانو دېوالونه يې ړنگ او اوبه انگر و ته د ننه شوو.
کوټې يې و نړوې.
څاروي، انسانان يې تر کوټو لاندې کړل.
د وتو او تېښتې لار نه وه.
هرې خوا خړې اوبه تاوې وې.

بي وخته سيلاب

.....

سيندونه ، ويالي او پتي يوه شان بنکار بدل.
موټر هم په اوبو کې بند(گير) پاتې وو.

خيني خلکو بيا له ډاره، خپلو بامو ته ختل.
هغوی په دې سوچ وو چې الته به خوندي وي.
هغوی د ځانه سره پيسې او گانې هم خپرولي وي.
ودانې د خټو وي.
بيخونه يې اوبو پاسته کړي وو.
ډېری يې ونړېدي.
خلک اوبو ته وغورځېدل.

بي وخته سيلاب

.....

خٲني نور بي خوندي (بيچ) شوو.
هغوى الله په بامونو بند (ايسار) پاتي وو.
د كوزېدو لاري نه وي.
هرې خوا په لوېشتو اوبه او خٲي وي.
اوبه په كوټو كې هم تاوېدي.
ډېر شيان بي له ځانه سره، د يوې سيمي نه بلې سيمي ته وېورل.
خٲني نور هم د خٲو لاندي شوو.
په سل هاوو څاروي، ځناور، چرگان، چرگي بي ترې لاندي كړل.

بي وخته سيلاب

.....

يوآخي بتي (بتكي) به لامبو وهي.
د هغوى له پاره اوبه تر زنگنو وي.

خو!

هغوى يي هم د يوې سيمي نه بلي ته له ځانه سره بوتلي.
لاره ورکه وه.

هر چا به د خپل سر غمه خوره.

څوک د خوراک او څښاک په غم کې نه وو.

ټولو د تبېنتي لارې لټوي.

مړي خورا ډېر وو.

د رنځورانو او ماشومانو ژغورنه هم آسانه کار نه وه.

بې وخته سیلاب

.....

ډېری ماشومان تر نن ورځې ورک دي.
په ځینو سیمو کې کوشنیاں وژ غورل شوو.
ځینو نورو سیمو کې تر خړو اوبو لاندې شوو.
تر ټولو خونړي سېلابونه د شپې له خوا وو.
کوم چې کورونه یې ونړول او خلک یې بیده تر کورونو لاندې کړل.
مرستې او مرستندويي موسسې هم نه وې.
نه امبولانس وو نه هم چورلکي.

شپه تېره او ورځ رڼا شوه.
ډېری خلک له ورايه نږدې غونډيو ته ختلي وو.
بيا باران ودرېد.

بي وخته سيلاب

.....

سيلابونه هم ورو، بيا پای ته ورسېدل.
ژوندي پاتې شوي خلک د دوستانو په لټون کې شوو.
هرې خوا جنازې وې.
ډېرې په کې ماشومان وو.
هغوی تر کوټو لاندې شوي وو.
ځينې نور په کې ټوله کورنۍ وې.
خلک شاوخوا گرځېدل.
مري يې موندل، د کور او کلي خلکو په مرستې يې خاورو ته سپارل.
محمد حسن چې د بغلان ولايت بورکي ولسوالۍ اوسېدونکی وو، په
کورکي به يې ويل:
سېر کال ډېره گرمې ده.
خدای وکړي چې باران و ورېزي.
اوا سره کې.
ورېځي الله هم تاوې را تاوېږي.
خو د وربنت پته نه لگېده.
د هغه زړه ډېر په تنگ و.
کله به بازار ته، ته او د خپلو ملگرو سره يې کتل.
کور ورته ځای نه ورکاوه.

بې وخته سیلاب

.....

هغه معلول هم و.

په ډېرو ستونزو به له کوره و وت او د نورو معلو لاینو سره به یې لیده کاته کول.

ټولو به د معلولینو په حقوقو غږېدل.

یوه به د بل نه حقوق ورکړي په هکله پوښتنې کوي.

هر یوه به ویل:

خیر او خیریت دی.

کارنو سره روان دي.

اسناد د مالي په وزارت کې دي.

کېدای شي په دې اونی (هفتي) کې امضا او بیا بانک ته ولېږل شي.

څو ورځې تېرې شوي.

هغه د کوره و وت.

خپل ملگري کورته روان شو.

نیمه گړی تېره شوه.

خپل ملگري کور ته ورسېد.

دروازه یې وټکوه.

د ملگري زوي یې، دروازي ته راغی.

دروازه یې خلاصه کړه.

بي وخته سيلاب

.....

محمد حسن ته يې سلام ورکړ.

محمد حسن هم د هغه سلام ته، و عليکم و ويل:

بيا يې و پوښتل:

پلار دې په کور کې دى؟

هغه و ويل:

هو!

هغه ته و وايه چې محمد حسن راغلى دى.

هغه و ويل:

سمه ده!

هغه دروازه پورې کره او بېرته انگر ته د ننه شو.

کوټې ته لار چېرې يې چې پلار و.

کوټې ته ننوت.

پلار يې پر توشکې ناست و.

پلار ته يې سلام واچوه.

هغه هم د خپل زوى سلام ته و عليکم و ويل.

بيا پلار يې و پوښتل:

خيريت خو به وي؟

بي وخته سيلاب

.....

په دروازي کې څوک وه؟

هغه و ويل:

دروازې کې ستا ملگری محمد حسن و.

بيا هغه و پوښتل:

هغه څه شو؟

زوی يې و ويل:

هغه د دروازي تر شا ولاړ دی.

بيا پلار يې و ويل:

لاړ شه!

هغه راوله!

زوی يې و ويل:

سمه ده!

بيا زوی يې دروازي ته لاړ او محمد حسن يې کور ته، وباله.

زوی يې مخکې او محمد حسن ورپسې و.

دواړه د مېلمه کوټې ته ننوتل.

د ملگري زوی يې و ويل:

ته دلته پر توشکې کېښنه!

بي وخته سيلاب

.....

هغه پر توشکي کښېناست او د ملگري زوی بالښت د هغه تر شا (څټ) کښود.

داده!

زه دستي خپل پلار ته غږ کړم.

الک د کوتي د باندي شو او خپل پلار ته يې غږ کړ.

پلار يې سالون ته د ننه شو.

محمد حسن له حايه پاڅېد او د خپل ملگري سره يې روغېر وکړ.

ملگري يې محمد حسن ته وويل:

مهرباني!

پر توشکي کښېنه.

محمد حسن پر توشکي کښېناست.

بيا يې زوی ته وويل:

ورشه!

اکا (کاکا) ته دې شين چای راوړه.

الک د مېلمه کوتي نه و وت او چای پسي لاړ.

بيا د دواړو غوري پيل شوي.

محمد حسن خپل ملگري ته وويل:

دلته او! (هوا) ډېره گرمه ده.

بې وخته سیلاب

.....

راځه چې کابل ته لار شوو.

الته او اسره ده.

هم به تفریح وکړو او هم به د خپلو حقوقو په هکله پوښتنې وکړو.

کېدای شي پیسې، بانک ته راغلي وي.

ملګري بې وویل:

بڼه خبره ده.

زما هم زړه وه چې ستا کور ته راشم او د تګ پلان ونیسو.

بڼه شو چې ته، په خپله راغلي.

که نه زه ستا کور ته درتلم.

زما پښه ډېره درد کوي.

په لاره سم نه شم تلای.

اوس په لکره ګرځم.

بڼه شو چې ته راغلي.

زما له پاره، تاسو کور ته تګ ستونزمن و.

بیا کیسي، کیسي.

چای ورسېد.

د چای سره د خنجانو برگ وچ توت هم وو.

بي وخته سيلاب

.....

څه ناڅه چارماغ (چهار مغز) هم په كې بنكارېدل.

خورا خوندور او هېل لرونكې (هېلداره) چای و.

چای په مزه، مزه وڅښل شو.

بيا دواړو سره فيصله وكړه چې سهار وختي د موټرو هډې كې يوه د

بل سره ويني او يوه ځای به كابل ته لار شي.

څه وخت تېر شو.

غرمه نږدې شوه.

محمد حسن خپل ملگري ته وويل:

ستا په اجازه، زه به لار شم.

ملگري يې وويل:

څه كار لري.

پاتې شه د غرمې ډوډۍ وخوره، بيا به لار شي.

محمد حسن وويل:

لاره ډېره ده.

ايله، ايله لار شم.

هسي ماو تا معيوبين يوو.

د نورو په شان ژر، ژر تللی نه شوو.

كه كومه تيره كې مو پښه ونښلي بيا به معيوبت مو دوي چنده شي.

بې وخته سیلاب

.....

ملگري يې و خندل او ويې ويل:

ته هم ريښتيا وايي.

کښېنه بابا!

تر څو ډوډۍ تيار پري، غوري به وکړو.

بيا محمد حسن و ويل:

زورور سړی يې!

ستا زور څوک لري؟

ملگري يې و ويل:

ما او تا خو د کوشنيوالي خواره ملگري يوو.

بيا غوري پيل شوي.

غرمه شوه.

کوزه او چلمچي ورسېدل.

د مگري زوی يې، پر لاس مينځلو پيل کړ.

بيا لاس پاک يې ورته ورکړ تر څو خپل لاسونه وچ کړي.

هغوی لاسونه وچ او دستر خوان اوار شو.

وچه ډوډۍ و وپشل شوه.

بيا د شورو کاسې هم ورسېدي.

بې وخته سیلاب

.....

هغوی په کاسو کې ډوډۍ ماته (میده) کړه او پر خوړولو یې پیل کړ.
ډوډۍ و خوړل شوه.
بیا چای هم ورسېد.
چای وروسته محمد حسن وویل:
اوس د لمانځه وخت ده.
خه چي، جومات ته لار شوو.
ملگري یې و منه او دواړه پاڅېدل.
د ملگري زوی یې د هغوی بوتان سم کړل.
هغوی د کوتې نه و وتل.
محمد حسن و ویل:
څومره گرمي ده.
په کوتې کې پکې چالانه وه.
په کیسو، کیسو کې ورځ تېره شوه.
په گرمۍ پوې نه شوو.
ملگري یې و ویل:
همداسې ده.
کله، کله راځه!

بي وخته سيلاب

.....

غوري به وکړو.

هسي مونږ کوم رسمي کاروبار نه لرو.

محمد حسن و ويل:

سمه ده!

بيا يي زياته کړه.

په پښتو کې يوه مثل دی چې وايي:

کله راکه او کله به زه درځم مينه

کله راکه او کله به زه درځم مينه

بيا دواړو وځنډل او د انگر نه د باندې شوو.

لږ ځنډ وروسته جومات ته ورسېدل.

لمړی اودس خونې ته لاړل.

اوداسه نه وروسته، بيا جومات ته ننوتل او لمونځ يي په جمع ادا کړ.

بيا د جومات نه و وتل او محمد حسن د هغه نه خدای پاماني واخيسته

او خپل کور خوا ته روان شو.

مازيگر ناوخته خپل کور ته ورسېد.

هغه خوشحاله ښکارېده.

د کورنۍ غړو يي وپوښتل:

څنگه خوشحاله معلومېږي؟

ته خو غرمه هم را نه غلي؟

بي وخته سيلاب

.....

ښوډۍ دې خورلې او که نه؟

هغه و ويل:

نن خپل ملگري کورته، تللی وم.

ښوډۍ مې هم الته وخوره.

ډېر ځنډ وروسته مې هغه وليد.

غورې مو سره وکړې او وخت مو بڼه تېر شوو، هېڅ به گرمۍ پوی نه شوو.

د کورنۍ غړو يې و ويل:

دلته برېښنا نه وه.

د گرمۍ نه مړه شوو.

بڼه شوه چې د ستا ورځ بڼه تېره شوه.

بيا محمد حسن زياته کړه.

ما او ملگري مو هوډ کړی چې سبا له خیره سره که د خدای رضا وه ، کابل ته ځو، الته به څو ورځې په یخنی کې تېرې کړو هم به د معلولیت حقوق تر لاسه کړو.

کورنۍ يې و ويل:

دا به بڼه کار وشي.

هسې خوراکي توکي په کور کې پای ته رسېدلي (خلاص شوي)،
چای او بوره هم لږه پاتې ده.

بي وخته سيلاب

.....

غوري خو د پخوا هم نه خلاص شوي وو.
متقاعد ډگروال دې خير يوسي، د هغه له كوره مو پور (قرض) كړل.
په خبرو، خبرو كې ماښام شو.
بيا كورنۍ يې هغه ته د سودا لايست جوړ او وركړ، تر څو يې د كابل
نه واخلي او راوړي.
شپه تېره او سهار شو.
محمد حسن لمانځه ته پاڅېد.
اودس او لمونځ يې په كور كې وكړ.
بيا د كورنۍ غړو سره يې خدا پاماني وكړه او د كوره و وت.
موټرو اډې (هډې) ته روان شو.
الته ملگر يې د هغه په انتظار و.
محمد حسن اډې ته ورسېد.
ملگري يې هغه، د لري وليد.
محمد حسن هم هغه وليد او خوا ته يې لاړ.
بيا دواړو سره روغېر وكړ.
سيوري خوا لاړل.
بيا موټر ته وختل، تر څو د كابل اډې (هډې) ته لاړ شي.
په موټر كې سره خوا په خوا كښېناستل.

بې وخته سیلاب

.....

بیا یې په غورو پیل کړ.

کیسې، کیسې.

په کیسو، کیسو کې کابل ادې (هدې) ته ورسېدل.

الله د موټر څخه بنکته (کوز) بیا د کابل ولایت موټرو خوا، لارل.

د کابل موټر تش و.

چندان سواری نه وه.

هغوی په یوه غټ موټر کې کښېناستل.

پوره یوه گړۍ په موټر کې وو.

موټر لږ، لږ ډک شو.

گړۍ وروسته بیا ټولې څوکۍ (سیتونه) ډک شوو.

چلونکي موټر چالان او ورو، ورو له ادې، ووت.

بیا یې په لوړ آواز غږ کړ:

دعا د خیر!

ټولو د خیر دعا وکړه، بیا ټولو وویل:

آمین!

موټر تېز او د کابل خوا یې حرکت وکړ.

څو ساعته یې مزل وکړ.

بې وخته سیلاب

.....

سالنگ ته ورسېدل.

الته بنکلي او سپره اوا (هوا) وه.

ټولو د موټر شیشي خلاصې کړې وې.

بنکلي او پاکه هوا به د هغوی سپرې (هوایي کڅورې) ته تله.

خلکو به خوشحالی کوي.

د شمالي سالنگ نه و وتل.

بیا سویلي سالنگ ته ورسېدل.

الته اوا لږ توده وه.

په تلو، تلو اوا (هوا) مخ په تودېدو شوه.

بیا پروان ولایت ته ورسېدل.

الته هم اوا (هوا) لږ توده وه.

خو!

د بغلان په شان نه وه.

بیا ورو، ورو کابل ښار ته ورنږدې شوو.

د کابل اوا (هوا) ښه وه.

الته هم بارانونه شوي وو.

د کابل په سیند کې اوبه ډېرې شوې وې.

بي وخته سيلاب

.....

اوبه هم خري وي.

خس او خاشاک په کې روان وو.

داسې معلومېده چې په غرنيو سيمو کې، بڼه بارانونه وربډلي وي.

د کابل ولسواليو خلکو ته يې هم زيانونه رسولي وو.

هغوي کابل ښار ته د ننه شوو.

مانښام شو.

هر يوه د خپلو دوستانو کورونو ته لاړل.

د ليدو ځای يې سهار وختی، کابل بانک مرکزی دفتر کوم چې نوي ښار کې شتون لري و.

هغوی خپلو دوستانو کورونو کې شپه و کړه.

بيا سهار د و عدې سره سم، د کابل بانک مخي ته لاړل.

الته يې سره و ليدل.

بيا د رسمياتو په شروع کېدو سره، هغوی بانک ته ننوتل او خپل حسابونه يې چک کړل.

د بانک مسول هغوی ته و ويل:

تر اوس دمه پيسې تاسو حسابونو کې، ناستي نه دي.

له کومه ځايه چې زه معلومات لرم کېدای شي سبا ستاسو په حسابونو کې پيسې کښېني.

بې وخته سیلاب

.....

هغوی خوشحاله شوو او د بانک څخه و وتل.
بله شپه یې هم د دوستانو سره وکړه.
پر سبایې بیا د بانک مخې سره د هغوی لیده کاته وو.
سهار وختي لکه بلي ورځي پاڅېدل او بانک خوا ته لاړل.
الته محمد حسن، لږ ځنډ وکړ.
ملگري یې غورکی (موبایل) اوچت او محمد حسن ته یې زنگ و واه.
محمد حسن خپل غورکی راپور کړ.
هغه پوی شو چې ملگری یې وختي رسېدلی دی.
بیا یې هغه ته به غورکي کي، سلام واچوه.
ملگر یې د هغه سلام ته و علیکم و ویل.
بیا یې محمد حسن ته و ویل:
چېرې ورک یې؟
هغه و ویل:
بس!
لږ ناوخته شوه.
په لاره کې یم.
ته د کومې ودانۍ تر سیوري لاندې کښینه!

بي وخته سيلاب

.....

زه در رسپرم، بيا به يوه خای د ننه لار شوو.

د محمد حسن ملگري و ويل:

سمه ده!

ژر راشه!

اوا (هوا) گرمه ده.

محمد حسن و ويل:

سمه ده!

خو دکيکي وروسته محمد حسن هم د بانک لوي دروازي ته ورسېد.

ملگري يي، د ودانی تر سيوري لاندې ناست او د محمد حسن پر انتظارو.

محمد حسن ورسېد.

هغه د خپل خای نه اوچت شو.

بيا يي سره روغېر وکړ.

د خو دکيکو خبرو نه وروسته، دواړه بانک ته ننوتل.

خپل کارتونه يي په نوبت کې کېښودل.

خپله د غرفو ته مخامخ پر څوکیو کېښناستل.

دوي گری وروسته د هغوی نوبت ورسېد.

پيسې يي تر لاسه کړې.

بي وخته سيلاب

.....

بيا پر څو کيو کنبيناستل چې پيسې و شماري.

په دې وخت کې يې يوه کليوال راغی او د هغوی سره يې روغېر وکړ.

هغه هم د هغوی تر خوا کنبيناست.

هغوی پيسې وشميري.

پيسې پوره خو ډېرې زړې وې.

بيا ملگري يې و ويل:

پيسې خو ډېرې زړې دي.

خدای وکړي چې وچليري.

ملگري يې و ويل:

چې شمېره يې سمه وي، کومه ستونزه نه لري.

په دې وخت کې محمد حسن خپل کليوال ته و ويل:

ته څه وخت راغلی يې؟

هغه و ويل:

زه پروڼ راغلم.

بيا محمد حسن وويل:

کور او کلي کې خيريتي وه؟

هغه و ويل:

بي وخته سيلاب

.....

زما تر راتگ پورې خیر او خیریتي وه.

خو!

نن سهار خبر شوم چې پرون شپه په سیمې کې سېلاب راغلی دی.

کورونه یې وښکاره کړي او څه کسان یې له ځانه سره وړي دي.

څاروي، چرگان او چرگي هم مړې شوي دي.

زه ډېر په سوچ او تشویش کې یم.

زمونږ او تاسو کورونه هم ټول خامه وو.

په دې وخت کې محمد حسن ډیر خپه او کورنۍ یې ور په یاد شوه.

په سترگو کې یې اوبنکې وڅرخېدې.

بیا یې خپل ملگري ته و ویل:

د سودا اخیستو نه به، تېر شوو.

د ولسوالۍ بازار نرخونه هسې لږ توپیر لري.

بڼه به داوي چې بېرته خپلو کورو ته لاړ شو.

ملگري یې و ویل:

سمه ده!

زه هم په تشویش کې شوم.

بیا محمد حسن غورکې (تېلفون) له جبهه و ویست او خپلې کورنۍ ته

یې زنگ و واوه.

بي وخته سيلاب

.....

د هغه د کورنی غرو، غورکي (تېلفون) بند و.

بيا يې بل ته زنگ و واهه.

د هغه غورکي (تېلفون) هم بند و.

محمد حسن وارخطا شو او له ځانه سره يې و ويل:

خدایه خیر کړي!

په دې وخت کې ملگري يې و ويل:

سوچ مه کوه!

ما هم زنگ و واهه.

څوک ځواب نه ورکوي.

کېدای شي د شبکې پایه چپه شوې وي.

نو ځکه غورکي، کار نه کوي.

په دې وخت کې محمد حسن و ويل:

خه چې اډې (هډې) ته ځان ورسوو.

ملگري يې و ويل:

سمه ده!

هغوی ټيکسي موټر ونيوه او راساً اډې ته لاړل.

الته په موټر کې کنبېناستل او پر بغلان يې حرکت و کړ.

بي وخته سيلاب

.....

د شپي ناوخته بغلان ولايت، پلخمرې ښار ته ورسېدل.

د سيمي موټر نه وو.

هغوی مجبوره شوو چې په هوټل کې پاتې او سهار وختې سيمي ته لاړ شي.

په ټلوېزيون او راډيو گانو کې به راز، راز خبرونه خپرېدل او د هغو تشويش به يې نور هم ډېراوه.

هغوی په سوچونو کې ډوب وو.

تر سهاره يې خوب و نه کړ.

بيا سهار لمانځه ته پاڅېدل.

اودس يې وکړ.

بيا يې نږدې جومات کې لمنځونه ادا کړل.

لږ وروسته د سيمي موټرو اډې ته لاړل.

موټر په سختې سره ډک او حرکت يې وکړ.

په غورکې يې خوارۍ، وکړې.

خو!

کومه اړيکه ټينگه نه شوه.

خنډ وروسته الته ورسېدل.

څه کليوال يې مخې ته راغلل.

بي وخته سيلاب

.....

محمد حسن و پوښتل:

په كلي كې خيريتي ده؟

شېكې ولي كار نه كوي؟

هغه و ويل:

شېكې كار كوي.

محمد حسن و ويل:

خير زما د كورنۍ اړيكه ولي نه ټينگېږي.

هغه و ويل:

نه پوهېږم.

بيا خپل كلي ته نږدې شو.

هر څه په بل مخ اوبنتي و.

د هغه د كورنۍ غږ او غوږ نه وه.

د هغه د كورنۍ ټول ۱۲ غړي، تري تم شوي وو.

نه يې مړي څرگندېده (معلومېده) او نه ژوندي.

هغه هك پك پاتي شو.

اوبنكي يې په سترگو كې وچي شوي.

هېڅ ورته ژړا نه راتله.

بي وخته سيلاب

.....
بيا هغه د امارت مسولينو نه مرسته و غوښته، هغوی هم و نه توانېدل
د محمد حسن سره د مرو په موندلو کې مرسته وکړي.

خو ورځې تېرې شوې.

د هغه د کورنۍ غړي چېرې د خټو لاندې شوي او يا سيند چېرې
وړي او تري تم شوي وو.

محمد حسن په روغتونو او کلينيکونو، گرځېده.

هغه د بل کس سره مخ شو چې هغه د مرکزي بغلان د ولسوالۍ و.

هغه اسدالله نومیده چې د هغه هم د کورنۍ ۶ غړي يې تري تم شوي
وو.

هغه هم د خپلو کورنۍ غړو پسي گرځېد.

بيا محمد حسن بنار مرکزي روغتون ته لاړ.

الله گل احمد سره آشنا شو.

د هغه هم خو د کورنۍ غړي يې مړه شوي وو.

هغه وويل:

ما په خپله دلته د ۷۵ کسانو مړي وليدل چې دېرې يې بنځي او
ماشومان وو.

هغه زياته کره:

زمونږ د سيمې کورونه او کوڅې نرېدلي دي.

بي وخته سيلاب

.....

سبا د جمعي پر ورځ به چي د غوايي د مياشتي ۲۱ مه نيټه کيږي،
موندل شوي مري به خاورو ته وسپاروو.

بی وخته سیلاب

.....

بي وخته سيلاب

.....

بی وخته سیلاب

بی وخته سیلاب

بي وخته سيلاب

.....

بی وخته سیلاب

بې وخته سیلاب

.....

محمد حسن هم د مرو په راوېستني او خښولو کې مرستې وکړې.

هغه هر څه له لاسه ورکړل.

اوس هغه ته روحي ناروغي هم پيدا شوې ده.

ډېرې وخت هغه په سوچ کې وي.

پای

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معمارۍ افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معمارۍ (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
- (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۵. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معمارۍ (بخش اداری)
۷. معمارۍ اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معمارۍ شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معمارۍ
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معمارۍ و مهندسی
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

بی وخته سیلاب

.....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چي قانون نه شته (گډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲۶. مدرنه جو ما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنيک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچپن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم

بي وخته سيلاب

.....

- (جلد اول)
۳۹. برف ها آب ميشود
۴۰. رسم و تخنيک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بودا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد دوم)
۴۷. د شپېلی مینه (مه ينه) په کچه گری کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې بڼونکې مینان په یوه ټولگي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گري ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بي زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مینې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او گړندۍ
کرنلاره د معمارانو او انجینرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد سوم)
۵۹. سيدو او عیدو - د کوشنيوالي خواره ملگري (پښتو ناول)

بي وخته سيلاب

.....

۶۰. د يوي مياشتي **ناوي** (پښتو ناول)
۶۱. دڅاڅکو هار (د يوه سړی لنډی کيسی)
۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
۶۳. کوشنۍ سوداگره (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - **بي بي مهرو**
۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
۶۶. ډارونکی سيلاب (پښتو ناول)
۶۷. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
۶۸. د پخوانيو جوماتونو **توپير** د نن سره
۶۹. د مور **وژونکی (قاتل)**، (پښتو ناول)
۷۰. د مور مېړه (پښتو ناول)
۷۱. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۷۲. لېونی **ملا** (پښتو ناول)
۷۳. **خوان شهيد** (پښتو ناول)
۷۴. **توده برستن** (پښتو ناول)
۷۵. نورک اکا (پښتو ناول)
۷۶. غریبک (پښتو ناول)
۷۷. د ژوند **خوري** او **ترخي** (پښتو ناول)
۷۸. الماء [ديارلس کلنه فلسطينی انجلی تر نړېدلې ودانۍ (پښتو ناول)]
۷۹. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد پنجم)
۸۰. ادبي لښتې / چوب ادبی
۸۱. د ښاروالۍ کارېگر (پښتو ناول)
۸۲. د خاورو لاندې ښار (د عینک مسو کان ته څېرمه)
۸۳. شهرۍ زیر خاک (نزدیک معدن مس عینک)

بي وخته سيلاب

.....

ساختمان های کانتینری	۸۴
کانتینري ودانی	۸۵
Architecture of Buddhist temple in Kabul city	۸۶
بنکلي هوسی (پښتو کیسه)	۸۷
خره بیزو (پښتو کیسه)	۸۸
سور تنور (پښتو ناول)	۸۹
سپین کارغه (پښتو داستان)	۹۰
لپونی لپوه (پښتو داستان)	۹۱
بندي مرغه (پښتو داستان)	۹۲
بي وخته سيلاب (پښتو ناول)	۹۳

بی وخته سیلاب

.....

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. هنر خطاطی و میناتورۍ در مراد خانی
۲. هنر کلالی در مرادخانی
۳. د ژوند پای

بې وخته سیلاب

.....

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

A timeless flood

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: October - November /2027

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**